

Dipòsit 3 de la Serra Gallina

Rellinars

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Serra Gallina
Alçada: 371

Coordenades:

Latitud: 41.64718
Longitud: 1.91286
UTM Est (X): 409469
UTM Nord (Y): 4611175

Classificació

Número de fitxa: 08179 - 309
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVIII-XX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Malgrat el dipòsit està en bones condicions, les arrels dels arbres i arbusts s'han encarregat d'anar malmetent l'estructura general i la part més afectada és precisament la volta, que permetia conservar l'aigua ben fresca alhora que evitar que s'embrutés amb fullaraca o terra.

Protecció: Inexistent
Accés: Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: 08178A0100001000000OU
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló i Laura Bosch
Data de registre de la fitxa: ds., 16/03/2019 - 01:00

Descripció

Aljub o cisternot de pedra seca, situat a la carena de Serra Gallina, a vuit metres en direcció est d'una construcció doble mig enfonsada formada pel la barraca del pagès i la del bestiar de càrrega . Per arribar-hi s'ha de resseguir el camí del Gibert a Casajoana. Coincidint amb la línia elèctrica que travessa el camí carener d'est a oest, hi ha un trencall a mà esquerra obert per a la construcció i manteniment de la línia. Al final d'aquest tram, hi ha una torre que serveix de referència. Les restes estan situades a mà esquerra, només entrar al bosc, per sota el marge.

Es tracta d'una construcció relacionada amb l'emmagatzematge de l'aigua, excavada per sota el marge, que mesura 1,35 per 1,50 metres de costat, per un metre de fondària. Els murs de contenció estan fets amb pedra seca, bàsicament pedruscall i arrebossats per l'interior amb morter de calç. La boca és més estreta. Mesura un metre d'amplada i té una mena d'ampit de 0,30 m d'amplada disposat ben pla per agenollar-s'hi. Conserva una part de la coberta posterior realitzada amb volta per aproximació de filades i reomplerta amb terra i pedruscall.

Observacions:

Localitzat durant la realització del Mapa de Patrimoni cultural i natural del municipi

Història

Aquest tipus de construccions, són un element destacable en l'aprofitament de l'aigua en zones on és difícil aconseguir-ne. Estan estretament lligades al territori i denoten un coneixement acurat i exhaustiu de l'entorn físic de la gent que les van construir. El seu emplaçament està pensat per a la captació d'aigües, sovint a partir del desviament mitjançant canals i rasots excavats a la roca o directament al terra, arran de marges. L'aigua servia per tractar les malalties de la vinya i de l'olivera. A mitjans del segle XIX a Europa va aparegué la plaga de l'oïdi o cendrosa, provinent d'Amèrica. També ho va fer el míldiu provinent de França. Aquest fet va motivar la construcció d'estructures d'emmagatzematge d'aigua de pluja per poder fer els tractaments preventius. Per això no és estrany trobar les marques blavenques deixades pel sulfat de coure en els arrebossats de les parets.

La seva localització sovint ve donada pel recorregut de les aigües d'escorrentia després de la pluja. La forma que presenta, quadrangular, circular o bé ovalada, acostuma a tenir una profunditat d'un metre a un metre i mig com a molt. Per tal d'evitar que la terra caigués al seu interior l'exterior es protegia amb lloses de pedra, arran de boca. D'altres més complexes es podien cobrir amb pedra seca emprant el sistema de la falsa volta i deixant una obertura a la part davantera que permetia agafar aigua amb una galleda o altre recipient. Si l'aigua era neta també facilitava la tasca d'abeurar el bestiar de càrrega o els animals de companyia.

